

swa til, at ther enkte bristher meer vti æn hundradha lybiska mark, ok tha hopas mik til Gudh ok til mith hærschap at engin kan mik thet formena at jak æy ma giua swa mykit for alla myna forældra siæla ok for all myn sydzken, som huilas i samw klostreno, ok iak hauer siæluer tænkt at huilas ther nær them, ok ængin aff allom them hauer styrkt meth enne torff jordh thy for:da klosthreno. Ok huilkin aff mynom æruingom thetta hæær vilia hindra ællir krænkiæ mædhan jak hauer thet giorth for alla mynna forældra siælarykt i mynne wælmakt, tha Gudh aldzuallagher krænke han badhe til lijff ok siæl ok taghi æuerdelika færdømilse fore Gudz rætuisa doom æforwtan ænda. Til mere wisso ok vitnisbyrdh hænger jak ok myn ælskelika husfrv Rijkizza war incigle for thetta breff ok bedhoms ærlika manna ok wælbyrdugha, som ær herra Suens Stwææ, herra Knwtz Vdsons, riddara, Suen Baatz ok Knwt Bænktons incigle hær ok fore at hængia, som screuat ær anno Domini m^ocd^oxvi^o, ipso die omnium sanctorum.

Sigillen: N. 1, 3—6 saknas; N. 2. Endast venstra delen af skölden återstår; rutad; af omskriften læses blott . . . LAS.

2299. 1416¹⁾ d. 1 Nov. Vadstena kloster.

Vadstena kloster till domprosten och domkapitlet i Linköping med begäran att de måtte besegla det bref, hvarmed Magnus Eriksson till klostret skänkt sina egodelar i Konungssund.

Afskr. i Codex 6 (Benz.) i Upsala Univ:s bibl., fol. 53 v.

Humillima et deuota nostri recommendacione in Domino sincere premissa. Reuerendi patres et domini! Ad aures vestras non ambigimus peruenisse, quod nobilis vir Magnus Ericsson, consorte sua iam ante annum de medio sublata, vouit in deuocionis spiritu religionis nostre iugo collum submittere sine fraude et post multas laboriosas instancias tandem nostri consensus adhoc adepta beniuolencia, bona sua in Konungxsundh monasterio nostro contulit perpetuo possidenda, literas nobis super huiusmodi donacione conficiens sigillo suo roboratas, quas reuerendis patribus vestris cum latore presencium transmittimus, humiliter supplicantes quatenus eadem eciam sigillo vestro nunc dignemini confirmare, quemadmodum vos facturos, sicut ipse asseruit, ei alias promisistis, et si dicte litere ex aquarum inundacione casualiter deformatate reuerendis patribus vestris aliquam ammiracionem intulerint uel horrorem, non ideo tamen uelitis retrahi a promisso, nam cum dictus Magnus iter sue peregrinacionis arriperet, literas illas a nobis repetiit, vt sigillum uestrum cum ad Linköpiam ueniret personaliter procuraret, sed pre uarietate rerum disponendarum nimium distractus obliuioni tradidit, quod facere firmiter intendebat; post dies autem aliquos eadem literas taliter in sacco suo sicut cernitis decoloratas nobis remisit cum famulo suo, instanter supplicans vt quod sua negligenter pretermisit obliuio, nostra sollicitudo diligencius adimpleret. Idcirco reuerendi patres et domini, tam nostrum quam suum affectum nunc deducere dignemini in effectum. Reuerendas paternitates

¹⁾ Saknar år, men bör hänföras till ofvanstående, enligt Diar. Vadstenense, som omtalar att Magnus Erikssons hustru, Katarina Stensdotter, afled 1415.

vestras conseruet Altissimus in sua gracia semper saluas. Scriptum monasterio nostro Watzstenensi, dominica vicesimaprima trinitatis, nostro sub sigillo.

Abbatissa, confessor generalis ac vterque conuentus monasterii Watzstenensis, reuerandarum paternitatum vestrarum humillimi et deuote oratores.

Adress: Reuerendis viris et dominis preposito et capitulo Lincopensibus cum debita reuerencia presentetur.

2300.

1416 d. 2 Nov.

Skara.

Riddaren Gustaf Magnusson, lagman i Vestergötland, och härads höfdingen i Kind Torsten Simonsson intyga att Fikke Grupendal till biskopsbolet i Skara skaffarit Stålberga och Tåstorps hage och i stället erhållit Sjørås qvarn i Fullösa socken.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Alla the, sum thetta breff høra æller see, helsum vi Gøzstaff Magnusson, riddare oc laghman i Væstergötland, oc Thorsten Symonsson, hæradhzhøffdhinge i Kindahæradhe, kerlika meth Gudhi. Gørum vi kunnukt meth thesso varo brefue at vi nær varum i Hosaby aarum epeter Gudhz byrdh m^ocdxvj^o, daghin næst fore alla hælghuna afftan, tha sum vælborin man Fikke Grupindal læt scaptfara hedherlikum herra oc andelikum fadher biscop Brynulffue i Skara oc hans epeterkomandum vnder biscopsbordhit ther sama stadhz Stalberghit oc Tostathorpahaghan mellan Skara oc Axauald liggiande, meth akrum oc ængium oc allum andrum therra tillaghum, engo vndantakno. Først hiølt han sieluer a skapteno oc sua vi badhe oc ther næst the sum her epeter næmpnas: Magnus Pædhersson, Erik Laurenzsson, Knut Thorstensson, Sten Niclisson, Aruidh Gunnarsson, Swen Eriksson, Swen Scakt, Pædher Olafson oc Thorer Byting. I samo mato oc meth thøm samo godhum mannum læt fornæmpde biscop Bryniulff sama dagh skaptfara forscriffnum Fikka Grupindal oc hans arffwm ther fore igen til euerdhelika eghn Siogharaasa qwærn i Fullaløsa sokn liggiande i Kinda hæradh, meth akrum oc ængium, skoghum oc allum andrum hænnu tillæghum, engo vndantakno, hulken quærn meth sinum tillaghum laa før vnder biscopsbordhit i Skara. Til thessins mere visso oc vitnisbyrdh sætium vi vaar incighe for thetta breff. Scriptum Scaris, anno Domini quo supra, die commemorationis animarum.

På frånsidan: Scotacio; Stalbergh et Tostathorpahaghe.

Sigillen: N. 1. Se N. 1554,2; N. 2 saknas.

2301.

1416 d. 11 Nov.

”Thötö.”

Erlend Farteknson(?) gifver sin sven Ture Petersson orlof.

B. E. Hildebrands afskr. i K. Vitt. Hist. o. Ant. Akademien; efter original å Gällö gård.

Ollom monnom theim, som tetha bref see eller høra lezæ, helzar jach Erlendhe Farteknson(?) meder Gudi oc sancto Olof kunger, nv oc i ollom tydnom kungnickt